

BORSSZEM JANKÓ

B—rok. Hé te Iván! Ne bánts az ártatlan szegény leányzót! ... Itt a bokorban lappang egy jó kövér bünbakoecska ... vágd le azt!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Szibéria.

BRRE! Beh szörnyü egy idő:
Vagy 20° zéró alatt.
Az bizony! — a muszka jó,
S hoz czudar fagyot, havat.

Ez a muszkák éve lesz,
Kiknél hó és jég terem.
Jönnek ök; — im nagy a *baisse*
Börzén s thermométeren.

Európa e telet
Kínosan didergi át.
Rázudíták az egek
A rideg *Szibériát*.

Nincs e fagyban semmi jó,
S hogy pokolra üzze ezt:
Pár hét, — s néhány millió
Katona *tüzelni* kezd.

Hamis levelek.

Beküldte: Koholmányi Falsus.

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a csárhoz
becsempésztett és onnan ismét kicsempésztett leveleket nyilvános-
ság elé bocsáthatjuk.

I.

Coburg Ferdinánd levelei a flandriai grófnőhöz.

Bpest, 1887. aug.

Utban vagyok Bulgária felé. A csár bácsi bizta-
tott, hogy a bolgár trón csak lépcső egy nagyobb trón-
hoz. Reményelem, hogy ilyen hatalmas pártfogó mellett
viszem még valamire. Csak az önbizalom ne hagyjon el.
Budapesten *Zichy Jenő* gróf fogadott. Ez, amint tudhatja
Fged, Magyarország első államférfia és nagy népszertü-
sége van az országban az u. n. iparos-párton. *Zichy* gróf
biztosított, hogy egész Magyarország nagy rokonérzet-
tel viseltetik irántam. Ki tudja? — hátha lehetne belőle
valami! Bulgáriánál minden esetre többet érne.

II.

Temesvár, 1887. aug.

Z. gr. Szegeden elhagyott és velem együtt a Magyar-
országhoz fűzött reményem. Le is mondok róla. Kikin-
dától egész Temesvárig azon gondolkozom, hátha a spa-
nyol trónra pályáznék? Eleinte mint a kiskoru trón-
örökös gyámja. Esetleg az özvegy királynét el is vehet-
ném. Kérem ez ügyben *Waldapfel* ural tanácskozni.

Nagyon jártas az effélékben. Tisztelem a kis mamát.
Ne aggódjék miattam, hiszen nem először vagyok távol
hazulról.

III.

Sofia, 1887. aug.

Itt volnék új fővárosomban. Nagyon bolgárosodott
nép ez az enyém. M. de la *Ste-Pommerie* (az én franciaia
Waldapfelem) biztosított, hogy a francziák visszaállí-
tanák számomra a trónt, de *Bismarck* herczeg beleegye-
zése nélkül semmihez sem mernek fogni. Kérem ennek
jövähagyását minden áron kieszközölni. Jó volna talán,
ha a mamám egy sajátkezüleg himzett hálósapkát kül-
dene neki ajándékba. Tisztelem az én jó kis mamámat, ne
haragudjék, hogy ilyen sok alkalmatlanságot szerzek
neki. De hát a család fénye...

IV.

Sofia, 1887. sept.

Sándor csár bácsi sok jelét adta ragaszkodásának,
de a török trónnal mostanában nem igen kecsegtethet,
mert, a mint állítja — s én nagyon hiszem neki —
mindig irtózott attól a gondolattól, hogy lábát Konstanti-
nápolyba tegye be. Mitévő legyenek? Soká itt nem marad-
hatok. Hátha Németországban több szerencsém volna?
Vilmos bácsi már ugy is nagyon öreg, a fia meg nagyon
beteg. Ilyen fiatal erő, mint magam, talán többet érne
a németeknek e válságos időben. Nem tudom, *Wald-
apfel* ur, meg *Z. J. gr.* nem ejthetnének-e értem
egy jó szót? Új érdemrendet alapítok: az első kereszttel
megkínálom *Bismarckot*, talán pártomat fogja. A ked-
ves mamácskám tisztelem, nagyon esenkedek utána;
itt mindenki olyan idegen hozzám. Ugy szeretnék már
haza menni.

*

X. Y. urnak

Z.-ben.

Meg kell zavarni az európai békét minden áron.
Összevezíteni a czárt *Bismarck*kkal. Akkor bizonyos az
európai conflagratio. A csár gyanakvó, ingerült. Nehány
költött levél, mely gyanúba hozza a vaskanczellár meg-
bizhatóságát s őt kétszínűnek mutatja be, végkép össze-
vezsíti. Rajta!

N. N.

N. N. urnak

G.-ban.

A levelek a csárhoz jutottak. Győzelmtünk bizo-
nyos. Találkoztam azzal a paraszttal, kinek hajszálán az
európai béke függ, s úgy látom — egészen kopasz. Gra-
tulálok!

X. Y.

X. Y. urnak

Z.-ben.

Felsülés. Czár és *Bismarck* találkoztak. Leleple-
zés. A levelek a *Reichsanzeiger*ben megjelentek. Én
már tisztában vagyok azzal a csizmadiával, akit fogtam.
Tegye ezt ön is saját — czipészével.

N. N.

A SZENT HÁROM KIRÁLYOK

hírét vevén, hogy udvarképesé született a krisztus, szaladnak feléje, hogy üdvözöljék.

† Sennyey Pál báró.

Egy fényes ember, büszke férfi
Küzdött nehéz, hosszú csatát;
Az ég Jób sorsával kísérti,
Testét ezer kin járja át.

Vergődik szörnyen, napról napra,
Meghalni nem tud — s élni sem;
Csak néz a misemondó papra
Buzgón, hívón s keservesen.

Keservesen, — de telve hittel —
Gyötrődik, míg nem — hála ég! —
Mindent egy végsőhaj csitít el;
Nincs szenvedés — beállt a vég.

Egy fényes emberünk kiszzenvedt,
Aki nemes volt, büszke, hű;
Ajkan fagy ült, mely föl nem engedt,
Nagy volt, de sohas népszerű.

Nem gyűjta soha lángra keblet,
Nem hallgatott rá a haza,
De elmélázunk sirja mellett:
Nem neki volt-e igaza?

Apró hírek.

‡ Ki merné állítani, hogy Jókai hanyatlak? Sőt inkább halad. Arany ember után fekete gyémántok! S miután már megénekelte a »zigányok báróját«, most pedig »a bolondok grófját«: bizonyosra vehető, hogy ezután a »népdalok hőse« mint zsvány-király fog következni.

× Egy invalidus háboruba üzi — a népeket. — Szörnyű, amit művel. — Ha újra béke lett — és ez a fehér lobogót kitüzi: — lesz invalidus ezrivel.

∩ Don Carlos nem csak a spanyol, de a francia trónust is követeli magának. Hát bizony: két királyi szék közt pad alá.

× Első eset, hogy Nagy Imre színész ur az erős kihívásra sem jelent meg.

∩ Fura az a színészféle! A kómikus a polgári életben komoly, a naiva szoptat, Coriolan anyja kisasszony sorban van, s a hős...?

∩ Egy igazándi kozák szökött át hozzánk a lennyel határszélről s most a fővárosban mutogatják, s járnak a csudájára. A budapesti kozák-körökben méltán kételkednek a rongyos, éhes fráter valódiságán.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Ujdonságok.

— Muszka irodalom. —

„Hogy kell a magyarokat elpusztítani?“

Irta: Szamaroff
volt budapesti konzul.

I.

Mi Magyarország? Egy pilula.
Csak el kell nyelni.
Egy labdac. — Csak be kell venni.
Bevesszük előbb, aztán elnyeljük és kitaláljuk a magyar fajt a föld színéről egy igen szimpla mütét által.

II.

Ime a mütét leírása.
Magyarország összes területe fölött a moszkvai panszláv bizottság költségén egy óriási üvegharang készítették.

Minden nem magyar ifju lakó huszonnégy órára eltávolíttatik az ország területéről, úgy hogy bizonyos kijelölt perczen Szt István koronájának összes területén csupa magyar és magyarón létezzék.

Akkor aztán kiszivattyúztatik a harang alól a levegő s az összes Magyarország lég hiányában nyomortulán el fog veszni.

III.

Ha ez a mód nem látszik elég könnyen kivihetőnek, mert az óriási üvegharang elkészítése körülményes, más módot is ajánlhatunk.

Minden magyar ember bajusszal születik.
Minden magyar bajusz ki szokott pedertetni.
Még pedig az u. n. bajuszpedróvel.

Vesztteggessük meg a t.-ujlaki pedrőkészítőket, hogy keverjenek a pedróbe arzenikumot. Mivel a bajusz a szájba be szokott lógni, nagyon könnyen megmérgezhethi magát minden magyar férfi; a nők pedig, férfi híjján, nem tarthatják fenn a nemzetet.

IV.

Van más mód is e gyűlölt faj kipusztítására.
Allíttassék fel a meghódítás után minden faluban és városban egy óriási tál gulyásos.

Annak szagára minden magyar és magyar érzelmű ember oda fog gyűlni, mert a magyarság a gulyásos illatának nem tud ellenállani.

A gulyásosba pedig patkányméreg legyen keverve.

V.

Befejezésül hadd álljon itt még egy javaslat az ország könnyű meghódítására.

Mutatni fogja ez is, milyen jól felhasználta e sorok írója budapesti consulsága idejét amaz utálatos faj pszichológiájának tanulmányozására.

Tervem a következő: kozákcsapatot öltöztessünk fel cigányoknak, ezek gyujtsanak rá ütközet előtt valamely jó magyar nótára. Ennek egy magyar ember sem tud ellenállani. A magyar huszár és baka tánczra kerekedik s e közben mi agyonkaszaboljuk.

Hasonló terveim még nagy számmal léteznek.

A GRÓFOK HÓBORTJA.

A „*Bolondok grófjának*“ sikere ráterelte a közfigyelmet azokra a szegény képzelgő grófokra, akik egyenkint külön-külön hóbortban szenvednek.

Az egyik *Attila sirjával* akarja Budapestre hódítani a külföldet, ahol hamisan *muzsikáló cigányokat* vádol be az országnak, mint a magyar állam-eszme meghamisítóit.

A másik fausti vívódások után rátért az elyxi-rium titkára, s a *ballerinákat* a magyar culturának meghódítva, meg van győződve felőle, hogy az *Operát* ő emelte »excelsior.« Súlyos beteg.

A harmadik, miután az *ipart* megteremté Magyarországon, *királycsináló államférfiúnak* is képze- li magát s bismarcki attitűdben méregeti a szűk ud-

vart, mely elfogult szeme előtt Európát jelenti. Az ártatlanabbak közül való.

Hátul az a vértés a *szent hajdant* hirdeti. Magasra emelt oriflammjával prédikálja a *szent föld felosztását*, amiről persze a saját birtokaira nézve tudni sem akar. Ennyire mégse bolond.

Ez itt elől rimgörcsökben, pedálomaniában szenved, ritka példányát mutatva a *him-hysteriának*. A *clavir* bacillusát Liszt ojtotta bele, s azóta híres költőnek zongorázta fel — s kitünő zeneszerzőnek írta ki magát. Különben nem veszedelmes.

Az ott, a fal mellé állítva a taligát, *bolgár trónus* gyanánt tüli meg s nagyon boldog bele. Egyé- kint teljesen szelid.

CYCLOPEDIA.

Falka = a »P. L.« dolgozó társai. — *Bánkodik* = aki kormányozza Horvátországot. — *Poroszló* = Droschken-

gaul. — *Tejut* = elhuzódik Soroksártól Budapestig. — *Tátika* = a Kóbi gyerek papája. — *Szófia* = betti. — *Említeni* = szoptatni. — *Kefelevonat* = ruhapiszok. — *Galléria* = krágli. — *Cultur* = tournure-saison.

Háboru? — Béke?

Bismarck feje néki fájjon,
Ugy lesz, ahogy ő akarja:
Kikeletkor husvét-tájon
Harcot int vagy békét karja.

Ma csak pakliz a vén róka,
S bár nagy a játéka ára,
Még ez mind csak svindli, móka,
S ráfog mindent szegény czárra.

Minket a muszkával rémit,
Mivelünk a bamba muszkát,
Az már feni kardja élit,
Mi meg gyártjuk a sok puskát.

És mi lesz e bomlás vége,
Más azt ésszel föl nem éri.
Ha vérontás, ha szent béke,
Mindakettőt *Bismarck* méri.

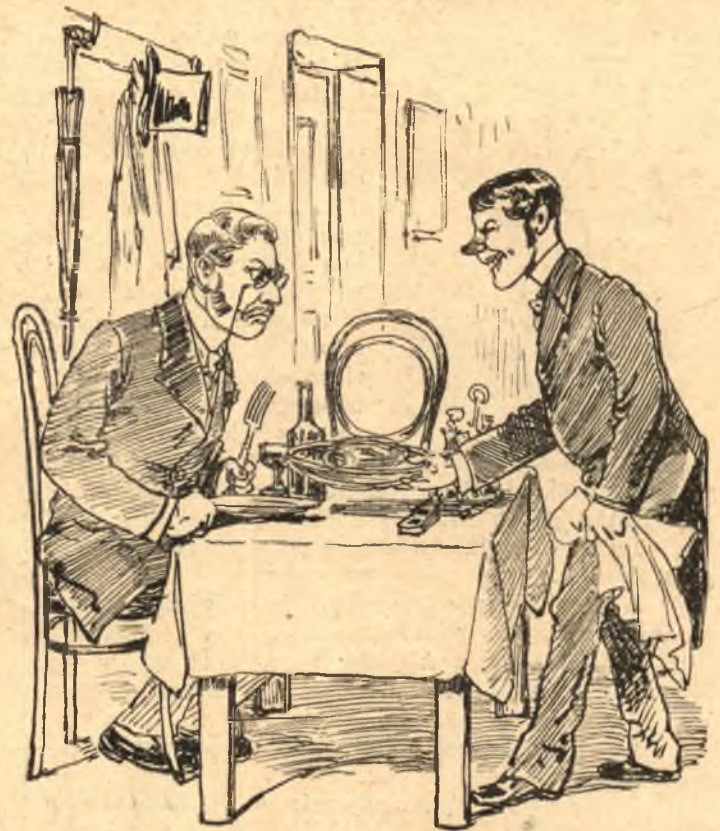
Csak *egy* cél, *egy* szó világos —
Sejti már a muszka czár is,
Nem egy ország, csak egy *vá* os,
Nem egy eszme, — csupán *Párizs*.

Nyilatkozat.

Szemben a német trónörökös fiának, Vilmos hercegnek, abbeli kijelentésével, hogy esze ágában sincs antisemitának lenni: idején valónak látom a leghatározottabban kinyilatkoztatni, hogy én igenis antiszemita vagyok és maradok.

Komlóssy Ferencz
antisemita és semmi egyéb.

Vendéglőben.

— Rajmund, micsoda ételt hoz maga nekem?
— Nagyságos ur kérem, ez *Esterházy*-rostélyos.
— *Hogy hitték ezt azelőtt?*

Tandíj-főlemelés.

— A főváros tanácsából. —

„A főváros népiskoláiban a tandíj főlemelendő!”

Ezen időszerű ujtás következő okokból válik szükségessé:

1. A tapasztalat szerint a nyomoruság a legjobb iskolamester. A ki tehát nyomoruságban él, annak nem kell más iskola. A ki pedig nincs nyomoruságban, az fizethet.

2. Tudódik az is, hogy a gyermek legnagyobb öröme, ha nem kell iskolába mennie. A szegény ember gyermekének úgy is oly kevés az öröme! Szerezzük meg hát neki azt az egyet, hogy nem ereszthetjük be az iskolába.

3. Nem lévén többé szegény az iskolában, az éhező iskolai gyermekek kérdése (mely úgy is annyi bajt okozott már a tanácsnak) magától elesik.

4. A fővárosra ezen intézkedésből óriás haszon hárt. Az üresen maradó iskolákat egyrészt bérbe adhatja pálinkásboltnak, másrészt átalakíthatja tolonczházzá.

Éljen a tandíj-főlemelés!

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Virág Benedek született Nagy-Bajomban s meghalt egy ólomkanállal szájában.

— Az idő az ő vasfoga számára is megtermé a babérszobrot.

— A nagy csatazajban a magyarok s törökök fejüket vesztvén, diadalkiáltással futásnak eredtek.

— Legyünk udvariasak mindenki iránt! No, mit röhög ezen maga marha?

— Maga úgy kéredzkedik ki, mintha az eget akarná ostromolni.

— Nyolcz éve, hogy tanul latinul s nem tud egy egyenes vonalat húzni!

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur hazaffyas pohárköszöntései.

*Uram uram, borosjenői
Tisza Kálmán ur, a hellbéli
betegségéllző Egyesület dísztagja és a német vörös sasrend tulajdonosa — szállok az urhoz!*

A magyar nemzet muszkagyülolete évtizedeken ált felgyülemletet harcvágyának orkászserü láva kitörését nem szabad kór-ságos, kézmosó és hátgerincz gémbertítő aljas diplomatizáló fondorlatokkal megakadályozni.

A jövőbe tekintő jós szemeim sастekintetét büszkén jártatom széllyel e haza hófedte bércein és az ország színe előtt ujjongva kiáltom világga, hogy *most, vagy soha!*

Igenn, és a muszka leveretését biztosra veszem és garantírozom.

A dücső magyar nemzet mindig nagy harci kedvet tanusított akkoron, mikoron sejtette, hogy nem lesz háboru, és féllő, hogy az Ajropát megretentő háboru épp akkoron fog kiütni, mikoron a vitéz magyar nemzet harci kedve lohadóban leend.

Környül hordozom tehát a véres kardot és kiáltom: *most, vagy soha!*

(— Jóska te, szolnokolj már te is, hadd szívom addig a pipádat!)

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása

Nagys Vöröshegyi Dávid urhoz B. pestenn.

P^a Gecsér Január I. énn.

Úly Évi Gratulácziójó!

Nagyságos Uram!

Kegyes jól tévőm!

*Az jézuska hozott nekem szép úly Pipát,
Ézért Nagyságodnak ki álltom hogy Vivát!
De mivel az Dohányt melléje nem tette,
Vagy az-nagy Hó Esés aztat el temette:
Döztögössen esik ezen írka firka. —*

*Takarmányt pocsékol, mégh is rí az Birka, —
Ollik része rühhes, Ollik része vedlik,
XII közzül alig 3 ellik —*

*Én meg dohántalan morgok mint az Medve
Dér durros balyokban belé keveredve.
Váltig töröm felyem az úly Plánumokon
De meg gémberednek a fagyási fokon.*

*Mégis edgy szukczedált — ezennel benyújtom,
Vele úlyabb eszme fáklályát meg gyűjtöm.
El pusztult a régi válu s mert úlyabbat
Nagyságodtól Gecsér mostanság nem kaphat:
Mondok: fordéttok én a dolgok mi voltjann —
Csűrhe szomlyuságát nem váluból oltván.
Gányó Puczor Bálint öregh béresünkkel
Cselekedtem én megh — 's a nagy Baly így tünt el.*

*A sertvést edgyenként a kútban ereszté,
Ott szomjadzó szályát az vízben fereszté,
Tanulmányos Módonn meg itatta edgyig —
Nagyságodnak illy Mőd nyervénn Uri kedvit.
Így ténykedek fojton, mívkedek lelkesen
Kegyére hogy magam méltóvá tehessem,
Reménnylévén hogy véggre könnyebb sorsom léssen
És Grátziályában bővebb leszen részem.*

Mert!

*Ha az ember megh örekszik
Kutzkóba ül ugy melekszik
Agya lágyul
Ina tágul
Így mulik ki az Vilájbul
Ígen is!*

Mejtek utánn kélvánok Bötsös uri Kegyének tse-
lédestül boldog keresztyénn számitásu

Úly Évet!

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.
oklev. gazdász.

Önérzet.

Elnök. Mondja meg nekünk, tanu Boczy Zsiga: a vád-
lottra nézve mit tapasztalt?

Zsiga. Mit? Kirem álásan á nágyságos fő törvínysíket:
én muzsikusz csigány vágyok, én nem soktam tápástáni!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— O Tiszo Kálmán exelencz beszédjibul sopán csak ejd nem szót hotyták ki, és mijezen nagy lárméntot sináltak o Bécsbe! Én üsmerek sok najdszájó férifjót o porlementba, okitül, ho oz egész beszédet is kihogynának, mégse nem kokorékolna otána o kokos.

— Erre oz olkolombra tortota o Tiszo Kálmán oreság ejd igen tonolságos beszéd oz ü pártjánok: hojd miljezen sok boj jün ottul o nem szócskátul. Ozér sohase ne is hosználják, saksopán oz igent.

— Én különben oztot hiszek, hojd o Tiszo Kálmán exelencznak nem hozott olejan najd örömt ez o vürüs sas, mint o fehér gólja.

— Aztat olvasok oz ojságba, hojd o békétül o legjobb jel, hojd o Tiszo Kálmán kopta o vürüs sostul o rengyelt. Forcsa! Mast már o sos is békét jelenti. De

olejan is oz o béke, mint o jelvéngye: von neki erüs kürme és éles szájo.

— Ozt monja o Móse Feinkopf, oki von edj bécsi bírze agent, hojd o pánik o bírzén von rendesen oljan, mint ed opró füldrengés: nem dölnek be tüle mindjárt o házok, de lehöll tüle ed pár kémény, oki küngyen betüiri oz ember fejét.

— Alvasok, hojd oz elferdített távírot ödjében már megindították o fedjelmi eljárást. Mért nem tortották szemük elütt inkáp o fidjelmi eljárást?

— Oz exelencz Tiszo Kálmán oreság rámototott orro o najd holadásro, omi minden téren toposztolható. Példáól oz igaságszalgáltotás. — Vodj tolán nincs oz idén megint több restanczio, mint o molt évbe? Holodunk!

— A francziák oz ebeket is mobilizálnak o németek ellen. Nadjon kotyáliter állhot o dolguk.

„A bolondok grófja.“

— 3 nap alatt összeírta Jókai Mór. —

Személyek:

GER
JEN
BEN
BED

Ó

Csupa sült bolond; de a ki nem nevet rajtok, az a legnagyobb bolond.

Most, amidőn a nagy okos emberek bolondokat szoktak beszélni, időszerű volt a bolondok szájába okos beszédet adni.

Az Aranyos a megszólalásig Bl. L. volt — azoutul pedig — ismét csak ő.

*

A Nemzeti Színház legujabb szabályzata.

— Kidolgozta Imre vitéz. —

1. A közönségnek jól mulatni muszáj. A ki nem akar jól mulatni, az maradjon otthon. A ki nem tapsol a főszereplőknek, többé a színházba nem bocsáttatik.

2. A szerzőket, mint afféle skriblereket, lerántani szabad; a színészt csak dicsérni lehet.

3. Ha akad olyan vakmerő kritikus, ki nem-tetszését még az újságba is ki meri írni, arról le kell szedni a keresztvizet még ha zsidó is. Az összes színi személyzet előtt ekklezsiát kövessen, azután pedig a neve pelengérré függesztessék és végül, minden igaz lélek épülésére és a gonoszok elrettentésére, a városból kisöpriztessék.

1888.

— Graphocomicum. —

1888

Budapest.

1

Róma.

888

Berlin.

888

Szt-Pétervár.

Irodalom és Zene.

„Uj élet“. *Bercsényi* után szerzette *Masamód* Julis. Nyomatott *Bába* Sándornál Szegeden.

„Néhány szó az esedékességről“. Irta és a fővárosi tanácsnak ajánlja *Csuszam Ábris*, nyaktörött és népfelkelő.

„A vérnász“. Irta *Bragyovec* Mihály, sertésölő és vőlegény.

„A repülő csizmadia vagy az ultramontánok diadala.“ Irta *Komlóssy* Ferencz.

„Ha benyulok a kis lajbm zsebébe“. Kontódal. Éneklí *Sláger* Bandi.

„Kis kertembe sok csicsókát ültettem“. Ábrándozó solo, éneklí *Sanyaró* Vendel.

„Messze jártam, mindenütt volt jó dolgom“. Váltózatok kappanhangra; éneklí *Kassai*.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Tek. Törvényszék! Védenczem beismerésével önmagát vádolja büntetettel. De mivel hogy védenczem nem illetékes bárkit is vádolni, lévén ezen cselekmény kizárólag a kir. ügyész úr joga és kötelessége: kérem védenczemnek beismerését, illetve vádját, mint illetéktelent, figyelmen kívül hagyni és őt fölmenteni.

— Tekintetes királyi Törvényszék! Ha a vizsgáló bíró úr által önkényesen megbuktatott hitelszövetkezet még fennállna, akkor a hitelszövetkezet igazgatóját, Dr. *Gyurgyik* védenczemet elzárni nem lehetne; a mennyiben tehát a pénzüintézet bukása büncselekményt képez, azért a vizsgáló bíró vonandó felelősségre, mert a jelenvolt rendőrökkel mint tanukkal bebizonyítom, hogy a bank feloszlattatása és védenczemnek, mint a jelzett intézet igazgatójának, elfogatása nem védenczem akarátával történt; — s így a vizsgáló bírónak ténykedéseért védenczem felelősséggel nem tartozhatik, mert teljes bizonyossággal állíthatom, hogy, ha

a vizsgáló bíró védenczemet el nem fogatja vala, a nevezett pénzüintézet még ma is működne védenczemnek igazgatósága alatt. — De hát tulajdonképen miben is áll a hitelszövetkezet büne, Tek. Törvényszék?! Abban talán, hogy a bank feloszlattatásakor a pénztárban csak 3 frt találtatott? Hát mióta bűn, Tek. Törvényszék, pénzzel nem birni?! Továbbá méltóztatásuk tekintetbe venni, hogy a kérdéses hitelszövetkezet részvénytársaság volt és a legegyszerűbb jogi felfogás az, hogy a mennyiben a részvényesek a netáni előnyben részesek lettek volna, ép úgy kell, hogy részesek legyenek az intézetet ért hátrányban is, és így védenczemnek netáni elzáratása szükségszerűleg a 64,000 részvényesnek elzáratását vonná maga után, ami pedig nem volna méltányosság, a részvényeseket morálisan is sujtani, — mikor ők úgy is elég pénzbeli kárt szenvednek. Mindezekhez hozzávéve még azt, hogy védenczem gyakorló ügyvéd is, elzáratása által tehát az ügyvéd is, ki pedig a hitelszövetkezet igazgatójának állítólagos üzemleiben éppenséggel ártatlan, méltatlanul szenvedne: úgy bizonyos, hogy ha a Tek. Törvényszék *Gyurgyik* Gyula hitelszövetkezeti igazgatót el is ítéli, de Dr. *Gyurgyik* köz- és váltó-ügyvéd urat fel kell mentenie!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Forgetmenot. Mindent elkövet arra nézve, hogy kívánságának megfelelünk. Dehogy felejtjük el! S kérjük, ön se minket. — **Sinapis.**

Mustár és bors régi atyafiság. Tartjuk is. A szíves érzelmeket viszonozzuk. A küldeményre nézve igaza van: már az özőnvi birkában nevetett nagyokat neki a jó öreg Noé apó. — **V. A.** Nem hihetjük, hogy ön zsurnaliszta. Ha már elmésséget nem is: legalább személy- és tárgyismeretet követelhetnénk öntől, az u. n. tapintatot nem is emlegetve. — **Bus lengyel.** Tojáss Dániel bátyánk részére tettük félre a jó anyagot. — **Papinianus.** Teszi. — **Hyppokrates.** Kegyetlen! Ön ilyen módon akar magának praxist szerzeni? — **Z. S.** A kevésben is sok a jó. — **J. B. T.** Eslár óta nem működik, valamint B. W. M. sem. Ha gondolkozik e minden esetre szándékos mellőzés okán, könnyen rátérhet. — **Shun.** Levél megy. — **x. y.** Örölnék találni a szép asszonnyal, habár csak eszmében is: de a beküldött képtárgy nem alkalmas erre a rendez-vousra. — **Rh.** Köszönet. Úgyes dolgok. — **Homo novus.** Jól beköszöntött az új ember az új esztendőben. — **B. J.** A cikkben bizonyára sok a mulatságos részlet. Arra az esetre, ha közlünk páródiát, hasznát is fogjuk annak venni. — **Kisvr.** Kérjük a »Pr. K.« hivatolt számát, hogy autentikus forrásból merítsünk. — **G. M.** Sorát várja. — **Mezőhegyes.** Nem nagy tisztelője ön a híres utazónak, ha azt a lapos gorombaságot az ő elmésségének hirdeti. — **„Óda.“** Csak egyes részleteiben sikerült. A »habbal megtöltött szivacs« p. zavaros kép s egyáltalán nem talál a cipőhöz, melyet példázni akar. A másik tele van tulságos pessimizmussal s helyenként igazságtalan. Csak félig olvastuk, megvalljuk. A kegyetlen irástól tovább nem mehettünk. A kéziratot egy hétig tartjuk. — **S. J.** Bekeblezzük. — **P. D.** Nagyon is rövid a szuszja. — **G. B.** Tartalmas a küldemény. A rajzolni valókat apródonkint. — **Tips Nylez.** Melyik lapra megy? Egyébkint az illoyalis tréfát úgy sem közöltük volna. — **F. Gy.** Pénteken délben. Jó D. M. csak a poltréját lesi; az a nimet fotográfós még mindig késik vele. — **A. M.** Meglehet, hogy a n.-szóllósi kofa csupa csont, de már a pesti mind előmlik a jóléttől. — **G. S.** Nem önre vonatkozik. — **Névtelen.** Maradjon ismeretlen is. — **Jrst.** Ez a barátság?

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.